

Prostě škola šťastných dětí

Přišli se podívat i ti, co šíří bludy?

RYCHNOV - V poslední době se na mě shodou okolností obrátilo několik známých s otázkou, jaké bylo sobotní učení v Mozaice. Ráda bych se tedy podělila o pěkný zážitek, který ve mně stále krásně doznívá. Měla jsem to štěstí, že se mi podařilo své povinnosti uspořádat tak, že jsem mohla navštívit Den otevřených dveří aneb vyučovací sobotu v ZŠ Mozaika pro rodiče a veřejnost, který byl pro mě pohlažením po duši.

Paní učitelky i děti mě opět přesvědčily o tom, že to, co dělají, má opravdu veliký smysl a že děti, které se těší do školy, protože je to baví, není pouhá utopie. Mohlo by se zdát (a jak zlí jazykové tvrdí), že je to tím, že se zas tak moc neučí, nic moc tam nemusí a jen si tak hrají - ale opak je pravdou. Sama jsem se přesvědčila o tom, že výuka probíhá zábavnou, akční formou, která v dětech probouzí zájem o danou věc. Jistě víte z vlastní zkušenosti, že když vás něco zajímá a je možné se toho „přímo zúčastnit a tvořit“, je vám získaná informace daleko bližší, než co je vám předloženo jako fakt. Při učení se využívá zájem dětí, děti si volí centra aktivit, ve kterých pracují a řeší zadané úkoly. Učí se jak vzájemně pomoci, respektování ostatních, tak i prosazení sebe sama a uplatnění svých dovedností ve společném díle. Sledují své pokroky, učí se sebehodnocení a sebekontroly. Děti jsou vedeny k samostatnosti a vlastní odpovědnosti za své vzdělání.

Líbí se mi, že nejde pouze o výkony jako takové, o honění se za dobrými známkami a učení se pro jedničky a pro to vyniknout v kolektivu, jak už to tak v běžné škole často bývá. V soutěživosti se radují pouze ti nejlepší, ale nejlepší prostě nemohou být všichni, tak proč se neradovat z vlastního zlepšení, z prožitě činnosti, ze života?

V sobotní ukázkce mě zaujala angličtina. Snad proto, že sama neumím po pár nezdařených pokusech anglicky ani pípnout, krásně jsem si mohla na vlastní kůži vyzkoušet ten pocit seznamovat se s novým jazykem trochu jinak. Děti pracovaly ve skupinách, střídaly se, využívaly kvarteta, počítač, kartičky, další pomůcky i hru s míčkem a plnily různé obtížné úkoly. Dalším velice pěkným zážitkem pro

přítomné bylo nahlédnutí do tzv. Projektových dnů, které pravidelně v Mozaice probíhají a jsou součástí výuky. Děti pracovaly ve věkově smíšených skupinách. Vše je sestaveno tak, že každý má své uplatnění, určitou „funkci“.

Obdivovala jsem zapojení opravdu všech dětí a jejich schopnost se domlouvat a rozdělit si práci mezi sebe. Nebyl zde nikdo, kdo by se

presvědčená, že takto získané údaje dětí jen tak nezapomenou. Úžasnou závěrečnou tečkou bylo hodnocení, kdy měli všichni přítomní rodiče i žáci možnost napsat každému z dětí na papír, který měly pro tuto chvíli umístěný na zádech, co ho v jeho projevu nejvíce zaujalo, co se mu líbilo, prostě v krátkosti vyjádřit svůj pocit.

Ale v Mozaice se nezapomíná ani na sebehodnocení, které v tento den proběhlo navázáním lístečku na tyčku, kde jeden konec znamená + a druhý -. Děti hodnotily jak se jim pracovalo, jak se jim dařilo, jak se při tom cítily, co si z dané chvíle

svým individuálním přístupem vychází vstříc a připravuje pro další život. Mnozí lidé se domnívají, že tyto děti mají těžší přechod na střední školu, ovšem, jak jsem se pídila po cestách absolventů, opak je pravdou. Děti jsou zvyklé pracovat ve skupinách i individuálně, umí komunikovat i používat různé pomůcky a materiály i různé způsoby získávání informací. Celkově jsou schopni se lépe přizpůsobovat.

Individuální přístup pomůže dětem nabyt potřebné sebevědomí, pomůže jim překlenout případné problémy, aniž by byly psychicky potlačeny a přestaly si věřit. Toto

Z programu v Mozaice.

tzv. vezl a čekal, že to za něj udělá někdo jiný. Starší děti nechávaly prostor mladším a nechaly je uplatnit ve věcech jim přiměřených, naopak kde bylo potřeba, tam jim poradily, pomohly. Ukázka se týkala projektu „Lidé v minulosti a dnes“. Při ní si děti kromě časových údajů na hodinách prošly různým obdobím v historii, ze kterého plnily úkoly.

Svou činnost nakonec prezentovaly společně připravenou scénkou, při které uplatnili získané informace. Při jejím předvedení se všichni přítomní zároveň pobavili, ale jsem

odnesly. A nebylo toho málo.

Chtěla bych touto cestou poděkovat žákům a učitelům za krásné sobotní dopoledne, které pro ně určitě nebylo z důvodu množství diváků úplně jednoduché.

Škoda jen, že se nepřišli podívat ti, kteří díky tomu, že neví, jak tato škola funguje, trousí o Mozaice spoustu bludů a nepodložených domněnek. A zde je nutno podotknout, že ZŠ Mozaika není pouze škola pro děti s poruchou učení, ale zrovna tak pro děti nadané. Prostě je to škola šťastných dětí, která jim

vše přispívá k tomu, že jsou daleko lépe připraveny na změny a na vstup do nového kolektivu a jiného prostředí, než třeba děti z klasických ZŠ, které jsou několik let zvyklé na určitý způsob výuky. Na střední škole to pak může být i trochu jinak a pak je přizpůsobivost, získané znalosti i odpovědnost za své vzdělání výborným předpokladem.

Děkuji všem ze ZŠ Mozaika, že umožňují dětem tuto cestu za vzděláním.

Marcela Šourková,
Hračice